

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **E. E.**, zastúpenej JUDr. E. Borovskou, advokátkou v Bratislave, Štefánikova 7, proti odporcovi **B.**, **o nahradenie prejavu vôle**, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 6 C 127/2008, o dovolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 14. apríla 2010, sp.zn. 4 Co 275/2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 14. apríla 2010 sp.zn. 4 Co 275/2009 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava V rozsudkom z 8. júna 2009 č.k. 6 C 127/2008-61 nahradil prejav vôle odporcu B., IČO : x, zapísaného v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, vložka číslo , na Zmluve číslo 19658/05 o prevode vlastníctva bytu na nájomcu – člena bytového družstva v prospech kupujúcej navrhovateľky E. E., štátnej občianky SR, ktorá je pripojená k rozsudku a tvorí súčasť rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania k rukám jej právnej zástupkyne v sume 532,71 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Pri rozhodnutí vychádzal zo skutkového zistenia, že navrhovateľka bola výlučnou nájomníčkou družstevného bytu v B., č. bytu , na poschodí, súp. č.a dňa 10. novembra 2005 uzavrela s odporcom zmluvu č. 19658/05 o prevode vlastníctva bytu na nájomcu – člena bytového družstva, ktorá bola podpísaná štatutárnymi zástupcami

družstva Ing. O. D. a Ing. P. R., členmi predstavenstva, ktoré podpisy nie sú úradne overené, čo je podmienkou zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností. Účastníci si v zmluve dohodli, že navrhovateľka zaplatí 20 307 Sk ako nesplatenú časť investičného úveru do 30 dní od podpisu zmluvy jednorazovo, ku dňu podpisu zmluvy nevykazovala nedoplatky na úhradách za plnenia poskytnuté s užívaním a prevádzkou bytu a podľa bodu 3.1. zmluvy sa navrhovateľka zaviazala prispieť na náklady na prevádzku a správu družstva súvisiace s prevodom vlastníctva bytu 1100 Sk ako zálohu ku dňu podpisu zmluvy. Podľa bodu 3.4. zmluvy predávajúci, teda odporca mal právo od zmluvy jednostranne odstúpiť, ak nadobúdateľ si nesplnil povinnosti zakotvené v bodoch 2.1. a 3.1. zmluvy, podľa bodu 3.7. zmluvy odporca sa zaviazal podať návrh na zápis vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností do jedného mesiaca od podpísania zmluvy a uhradenia pohľadávok podľa bodov 2.1. a 3.1. zmluvy. Navrhovateľka po podpise zmluvy mala problémy so zamestnaním, finančné problémy, ako aj s rodinnými príslušníkmi a nakoľko žila vo veľkom zmätku, neregistrovala, že by mala nejakú dlžobu u odporcu, nemala ani vedomosť, že jej bola doručená výpoveď z nájmu predmetného bytu, ani o tom, že prebehlo konanie o vypratanie bytu a podala proti rozsudku odvolanie so žiadosťou o odpustenie zmeškania lehoty, pričom spis sa nachádza na Krajskom súde v Bratislave. Následne vyrovnala aj svoj dlh voči odporcovi, dňa 11. júna 2004 zaplatila odporcovi aj sumu 1100 Sk v zmysle bodu 3.1. zmluvy. Prvostupňový súd mal za to, že pokiaľ účastníci uzavreli zmluvu o prevode vlastníctva bytu dňa 10. novembra 2005, teda do 10. novembra 2008 mohla byť predložená katastru na vklad vlastníckeho práva, pričom podľa dohody zmluvných strán o vklad požiadala odporcu do jedného mesiaca od podpísania zmluvy a uhradenia pohľadávok (kúpnej ceny a preddavku na náklady so zmluvou). Ani jeden z účastníkov si svoje povinnosti zo zmluvy nesplnil, avšak ani jeden z nich od zmluvy neodstúpil. Navrhovateľka sa v trojročnej lehote domáhala vlastníckeho práva, avšak zmluva nemohla byť zavkladovaná z dôvodu, že podpisy predávajúceho neboli úradne overené. V tejto súvislosti nepovažoval súd za dôvodné tvrdenie odporcu, že v súčasnosti nemôže overiť podpisy, nakoľko tí, ktorí zmluvu podpísali, už nie sú štatutárnymi zástupcami odporcu, pretože odporca od zmluvy neodstúpil a mohol tak technicky zabezpečiť overenie podpisov na zmluve so súčasnými štatutárnymi zástupcami. Dospel k záveru, že ak došlo k zhode vôle zmluvných strán o obsahu zmluvy tým, že riadne a včasné prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobudlo účinnosť, zmluva je uzavretá a overenie podpisov na zmluve o prevode nehnuteľnosti nie je podmienkou platnosti zmluvy. Túto zmluvu považoval za platnú, pretože ani jedna zo zmluvných strán od uzavretej zmluvy neodstúpila do troch rokov od jej uzavretia.

Konštatoval, že navrhovateľka si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy splnila, i keď oneskorene, avšak nesplnenie povinností, na ktoré sa zaviazala, nerobí zmluvu neplatnou, dáva účastníkom len možnosť od nej odstúpiť, čo si aj zmluvne dohodli. Zamietnutie návrhu navrhovateľky v časti petitu, ktorým sa domáhala vyslovenia, že zmluva sa považuje za uzatvorenú, odôvodnil tým, že túto časť výroku považoval za nadbytočnú. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. z dôvodu neúspechu navrhovateľky v nepatrnej časti.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie odporcu rozsudkom zo 14. apríla 2010 sp.zn. 4 Co 275/2009 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh navrhovateľky zamietol. Navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania v sume 99,50 € do troch dní. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že po doplnení dokazovania oboznámením sa so spisom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 32 C 354/2006 dospel k záveru, že odvolanie odporcu je dôvodné. Poukázal na to, že podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Pri aplikácii tohto ustanovenia treba pokladať za rozhodujúci aj stav v čase vydania preskúmaného rozhodnutia. Zo spisu Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 32 C 354/2006 mal preukázané, že v uvedenom konaní išlo o vypratanie predmetného bytu navrhovateľkou na základe výpovede danej jej odporcom dňa 9. júna 2006 podľa § 711 ods. 1 písm. d/ Občianskeho zákonníka a rozsudkom zo dňa 11. decembra 2007 č.k. 32 C 354/2006-27 bola navrhovateľke aj uložená povinnosť vypratať 3-izbový družstevný byt č. 41, nachádzajúci sa na 4. poschodí bytového domu súp. č. 7 na ul. W. bez nároku na bytovú náhradu. Súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní v konaní o vypratanie bytu síce nevzal do úvahy, že výpoveď z nájmu bytu nebola navrhovateľke účinne doručená, vec prejednal bez prítomnosti a vypočutia navrhovateľky vo veci, avšak žiadosti navrhovateľky o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania uznesením zo dňa 10. marca 2009 č.k. 32 C 3554/2006-56 (správne č.k. má zrejme byť 32 C 354/2006-56 – pozn. dovolacieho súdu) v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29. mája 2009 č.k. 12 Co 89/2009-76 nebolo vyhovené a uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29. mája 2009 č.k. 12 Co 88/2009-78 bolo odvolanie navrhovateľky odmietnuté, z ktorého dôvodu sa stal rozsudok právoplatným. Z tohto dôvodu navrhovateľka už stratila aktívnu legitímáciu na uplatňovanie svojho nároku voči odporcovi a súd prvého stupňa v rozpore s ustanovením § 154 ods. 1 O.s.p. dňa 8. júna 2009 vydal napadnutý rozsudok, v ktorom len konštatoval, že navrhovateľka nezaregistrovala dlh u odporcu, nemala vedomosť o konaní o vypratanie bytu a napadla rozsudok súdu prvého

stupňa, ktorým bolo rozhodnuté o vypratání predmetného bytu s tým, že spis sa nachádza na Krajskom súde v Bratislave, keďže navrhovateľka namietala právoplatnosť rozsudku a žiadala o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania. V čase rozhodnutia súdu prvého stupňa však už navrhovateľka vzhľadom na uvedené právoplatné rozhodnutie súdu nebola osobou oprávnenou v zmysle § 29b zákona č. 182/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov na prevod vlastníctva k predmetnému bytu. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 224 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie navrhovateľka z dôvodov podľa § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p. Žiadala napadnutý rozsudok zmeniť tak, že rozsudok súdu prvého stupňa sa potvrdzuje a odporca je povinný nahradiť jej trovy konania. V dôvodoch dovolania odvolaciemu súdu vytkla, že prekročil rámec svojej právomoci, keď rozhodoval o spôsobilosti uzatvoriť zmluvu, ktorá v čase rozhodovania prvostupňového súdu bola už štyri roky uzatvorená a jej uzatvorenie žiadna zo zmluvných strán nenamietala, teda odvolací súd rozhodoval o niečom, čo predmetom sporu ani len nebolo a opomenul rozhodovať o samotnom uplatňovanom nároku. Poukázala na to, že podľa zákona č. 182/1993 Z.z. vznikla odporcovi povinnosť previesť na člena družstva byt, ak o to požiadala. Navrhovateľka požiadala o prevod vlastníctva a k uzatvoreniu zmluvy došlo dňa 10. novembra 2005, keď navrhovateľka ako nadobúdatelka a členka družstva, posledná zo zmluvných strán, predmetnú zmluvu podpísala. Odvolací súd opomenul rozhodujúcu skutočnosť, že pokiaľ odporca od zmluvy neodstúpil, zmluva bola uzatvorená platne a všetky zmluvné strany sú povinné plniť si svoje povinnosti, ktoré im zo zmluvy vyplývajú. Navrhovateľka si splnila všetky zmluvné povinnosti, pričom to bol odporca, ktorý svoju povinnosť – overiť svoje podpisy na zmluve nesplnil, čím nemohlo dôjsť k účinnému prevodu vlastníckeho práva na navrhovateľku, čo bol dôvod, pre ktorý bola zmluva uzatvorená. Je tak nepochybné, že odvolací súd nielenže nesprávne právne posúdil, keď konštatoval, že navrhovateľka nie je aktívne legitimovaná na uzatvorenie zmluvy v čase vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa, ale vôbec sa nezaoberal otázkou platnosti zmluvy o prevode bytu č. 19658/05 zo dňa 14. októbra 2005 tým čoho sa navrhovateľka domáhala, čo bolo predmetom konania a že podstatou sporu a uplatňovaným nárokom navrhovateľky bolo len dosiahnuť plnenie platnej zmluvy, t.j. aby bola nahradená vôľa odporcu osvedčiť podpisy na zmluve, ktorá nebola žiadnou zo zmluvných strán spochybnená, aby mohol byť podaný návrh na vklad do katastra nehnuteľností a tak došlo k naplneniu predmetnej zmluvy, t.j. k prevodu vlastníckeho práva na navrhovateľku.

Odporca vo vyjadrení k dovolaniu žiadal rozsudok odvolacieho súdu „potvrdiť“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpená advokátkou (§ 241 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 238 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v rozsahu podľa § 242 ods. 1 a 2 O.s.p. a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolací súd je podľa ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. viazaný rozsahom podaného dovolania i uplatnenými dovolacími dôvodmi. Dovolacie dôvody, ktorými bolo dovolanie odôvodnené, dovolací súd pritom neposudzuje podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., zaoberal sa dovolací súd predovšetkým otázkou, či konanie v tejto veci nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. dovolateľka nenamietala, že by v konaní došlo k procesným vadám v zmysle § 237 O.s.p. a existencia týchto väd ani nevyšla v dovolacom konaní najavo.

Dovolateľka, ako je už vyššie uvedené, uplatnila dva dovolacie dôvody, a to že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav. Dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny

predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne úkony.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 182/1993 Z.z.“) byt, ktorého nájomcom je fyzická osoba, môže vlastník domu (§ 5 ods. 5) previesť do vlastníctva len tomuto nájomcovi, ak nie je nájom bytu dohodnutý na určitý čas. Týmto ustanovením nie je dotknuté predkupné právo spoluvlastníka domu.

Ak nájomca družstevného bytu, garáže alebo ateliéru požiadal bytové družstvo o prevod vlastníctva bytu, garáže alebo ateliéru podľa osobitného predpisu, je bytové družstvo povinné previesť vlastníctvo bytu, garáže alebo ateliéru do dvoch rokov od účinnosti tohto zákona; ak sa nájomca družstevného bytu, garáže alebo ateliéru písomne dohodol s bytovým družstvom o prevode vlastníctva v inej lehote, prevedie bytové družstvo vlastníctvo bytu, garáže alebo ateliéru v takto dohodnutej lehote (§ 29 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z.).

Ak bytové družstvo neuzavrelo s nájomcom, ktorý požiadal o prevod vlastníctva bytu podľa tohto zákona alebo podľa osobitného predpisu, zmluvu o prevode vlastníctva bytu v lehote ustanovenej týmto zákonom, je pri uzatváraní zmluvy aj po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty povinné previesť vlastníctvo bytu za nesplatený investičný úver s príslušenstvom ku dňu prevodu vlastníctva bytu (§ 29b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z.z.).

Nájomcovi bytu, ktorý požiadal o prevod vlastníctva bytu podľa tohto zákona alebo podľa osobitného predpisu alebo s ktorým bola uzavretá zmluva o budúcej zmluve, nezaniká právo na prevod vlastníctva bytu, aj keď k prevodu bytu do vlastníctva nedošlo v lehote podľa tohto zákona alebo v lehote dohodnutej v zmluve o budúcej zmluve, ak nájomca svoju žiadosť o prevod vlastníctva bytu písomne nevzal späť; týmto späťvzatím žiadosti nezaniká nájomcovi právo podať ďalšiu žiadosť o prevod vlastníctva bytu (§ 29b ods. 3 zákona č. 182/1993 Z.z.).

Vychádzajúc z citovaných ustanovení zákona č. 182/1993 Z.z. by právny záver odvolacieho súdu, podľa ktorého po tom, ako navrhovateľke na základe výpovede nájmu bytu danej jej odporcom podľa § 711 ods. 1 písm. d/ Občianskeho zákonníka, bola právoplatným súdnym rozhodnutím uložená povinnosť predmetný byt vypratať bez nároku na bytovú

náhradu, navrhovateľka už stratila aktívnu legitímáciu na uplatňovanie svojho nároku, keďže v danej veci v čase rozhodnutia prvostupňového súdu nebola osobou oprávnenou v zmysle § 29b (bez uvedenia ktorého odseku) zákona č. 182/1993 Z.z. na prevod vlastníctva bytu, bol správny za predpokladu, že by k prevodu vlastníctva bytu na navrhovateľku ešte nedošlo. V prejednávanej veci však o takýto prípad nejde. Z výsledkov vykonaného dokazovania totiž nepochybne vyplýva, že k uzavretiu zmluvy o prevode vlastníctva bytu medzi účastníkmi došlo 14. októbra 2005, resp. 10. novembra 2005. Táto zmluva je platná a účinná (na jej platnosť nemá vplyv oneskorené splnenie povinnosti navrhovateľky v zmysle bodu 2.1. a 3.1. tejto zmluvy ani to, že na zmluve nie sú úradne overené podpisy predávajúceho, t.j. odporcu), pričom ani jeden z účastníkov od tejto zmluvy neodstúpil, akurát nenastali vecnoprávne následky zmluvy, keďže nedošlo k zápisu vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Ide tak skutkovo o úplne inú situáciu, v ktorej posudzovanie aktívnej legitímácie navrhovateľky v danom súdnom spore bezprostredne súvisí s vyriešením otázky zachovania obligačných účinkov platne uzavretej zmluvy o prevode vlastníctva bytu, keď medzičasom, skôr ako nastali aj vecnoprávne následky tejto zmluvy, navrhovateľka stratila status nájomcu bytu. Nakoľko odvolací súd takto vec neposudzoval, napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Pokiaľ ide o druhý z uplatnených dovolacích dôvodov, a to dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., inou vadou konania, na ktorú musí odvolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná, je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní.

Navrhovateľka dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. nekonkretizovala. Ak však za inú vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, navrhovateľka považovala nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu „...nakoľko z neho nie je zrejmé, prečo bol návrh navrhovateľky zamietnutý a v čom spočíva nesprávnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa“, treba uviesť, že nepreskúmateľnosť súdneho rozhodnutia pre neexistenciu alebo nedostatok dôvodov, podľa názoru dovolacieho súdu zakladá procesnú vadu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., ale ako je už uvedené vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia, existencia tejto vady nevyšla v dovolacom konaní najavo. V tejto súvislosti sa pre úplnosť patrí dodať, že napriek skutočnosti, že odôvodnenie napadnutého zmeňujúceho

rozsudku odvolacieho súdu je pomerne stručné, vyplýva z neho, prečo nepovažoval rozsudok súdu prvého stupňa za správny a z akého dôvodu návrh navrhovateľky zamietol.

V danom prípade je však konanie pred odvolacím súdom postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, z iného dôvodu. Ako vyplýva z obsahu spisu, navrhovateľka sa svojim návrhom domáhala vydania rozsudku ukladajúceho vyhlásenie vôle (§ 161 ods. 3 O.s.p.). Rozsudky ukladajúce vyhlásenie vôle sú typické rozsudky, ktoré ukladajú povinnosť uzavrieť nejakú zmluvu či povinnosť uskutočniť nejaký právny úkon (veľmi frekventované sú v prípadoch tzv. zmluvy o budúcej zmluve podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka). Len čo rozsudok, ktorý ukladá povinnosť napr. uzavrieť určitú zmluvu, nadobudne právoplatnosť, účinkom tejto právoplatnosti je, že právny úkon (napr. zmluva) sa považuje za uzavretú dňom právoplatnosti rozhodnutia. Vydanie rozsudku ukladajúceho vyhlásenie vôle predpokladá správne formulovanie petitu návrhu. V preskúmvanej veci je z dôvodov rozhodnutia odvolacieho súdu zrejmé, že sám mal pochybnosti o správnej formulácii žalobného petitu, či potrebe nahradenia vyhlásenia vôle podľa „§ 161 O.s.p.“, keď uviedol, že „...Tento prejav vôle odporcu v danom prípade vyplýva už zo samotnej zmluvy č. 19658/05 zo dňa 14. októbra 2005 o prevode vlastníctva bytu na nájomcu – člena bytového družstva, v ktorej ako nadobúdatelka bola uvedená navrhovateľka a túto podpísali vtedajší členovia Predstavenstva družstva, takže nahradenie vyhlásenia vôle nebolo potrebné, avšak nedošlo k vkladu vlastníckeho práva na základe tejto zmluvy“. Ak teda mal odvolací súd pochybnosti o správnosti, úplnosti alebo zrozumiteľnosti podania navrhovateľky, ktoré podľa obsahu spĺňa náležitosti návrhu na začatie konania, bolo potrebné zabezpečiť odstránenie týchto nedostatkov postupom podľa § 43 ods. 1 O.s.p. Pokiaľ tak odvolací súd neurobil a napriek tomu vo veci rozhodol, je otázne, o čom vlastne rozhodol, čím zaťažil konanie tzv. inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.).

Z uvedených dôvodov preto Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zrušil (§ 243b ods. 1 O.s.p.) a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. mája 2012

JUDr. Eubor Šebo, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Dagmar Falbová